

Klinken is veel mooier

Tekst en foto's: Willem Fokkema

Jarenlang hebben we gediscussieerd hoe we het potdek van 't *Nieuw Getij* (zie SdZ 1977.1 pag. 30) zouden vervangen. Het was overduidelijk dat er iets aan moest gebeuren. Tussen de klinknagels bolde het ijzer door de laagjes tussenliggende roest naar buiten. Gaten hadden we ook. "Door een lek potdek zinken we niet", riepen we en gingen door met het roestbikken en zinloos meniën. De elk jaar terugkerende roesttranen op het boeisel deden het moment van een beslissing naderbij komen.

't *Nieuw Getij*,
drooggevallen op het Wad.

Als een tjalk een jacht is geworden, is er niet veel meer origineel. Maar de tjalkjachten die in de jaren vijftig en zestig weer onder zeil zijn gebracht, hebben vaak meer originele details dan de opgepimpte wedstrijdskütsjes van de laatste jaren.

"Moeten wij nou emotioneel doen over het vervangen van een potdek?" Ja dus. Als dat jacht al meer dan veertig jaar in de familie is, wordt elke verandering een majeure ingreep. Toch hadden we ons er eigenlijk al bij neergelegd dat we afscheid zouden nemen van ons trouwe gebubbelde randje, totdat ik Ando Heijnis van Scheepswerkerij de Hoop uit Arnhem tegenkwam. Ando is een kunstenaar in ijzer, die samen met zijn maat Kees van Drie zijn bijdrage heeft geleverd aan de restauratie van menig varend monument.

Volgens goed familiegebruik vroeg ik Ando twee offertes: één voor laswerk en één voor klinkwerk. Een tijdje later viel alleen de offerte voor het klinken in de bus. Toen ik hem naar de andere vroeg, zei hij: "Het is toch zonde om te gaan lassen aan zo'n rompje. Klinkwerk is veel mooier." Er was geen familiebaad meer nodig. Iedereen was opgelucht dat de tweedelige oude rand weer precies zo kon worden opgebouwd als Mulder in Vierverlaten dat in 1893 ook gedaan had.

Om te zorgen dat het boeisel zijn oorspronkelijke hoogte zou behouden, is eerst het vergane ijzer van de bovenrand over een breedte van vijf centimeter vervangen. Daardoor ontstond een glad oppervlak waar het nieuwe hoeklijn waterdicht tegenaan geklonken kon worden. De bovenkant is weer afgedekt met plat halfronde.

Inmiddels zijn we een seizoen verder. Voor het eerst in jaren hebben we niets aan het potdek hoeven doen. Eindelijk geen tranen meer!

Geschiedenis

't *Nieuw Getij* is in 1893 gebouwd op de werf van Mulder, later Barkmeijer, in Vierverlaten bij Groningen. Opdrachtgever was O. Zwie-link. Hij had 'de verkeerde' vrouw getrouwd en ruilde de kustvaart met zijn zeegaande tjalk in voor de binnenvaart met een 'roef-

Het potdeksel is nodig aan vervanging toe.

Een nieuw stuk potdeksel wordt pasgemaakt en tijdelijk met bout en moer vastgezet.

De klinknagels vormen een prachtige verbinding.

De kop van de nagel wordt rond geklopt.

Ook de kluisborden worden vernieuwd. Onder: Er kan weer zonder zorgen worden gezeild

schuitje' van 15 ton dat voer tussen Drachten en Drenthe. Hij noemde het schip naar zijn jongste zoon: de *Jonge Hendrik*. De overlevring zegt dat Hendrik niet geschikt was voor het schippersvak, omdat hij altijd koude handen had. Waarschijnlijk is het schip al vrij snel uit de vaart geraakt en als woonboot gebruikt.

Begin jaren zestig werd het door Frans Eisenloeffel weer onder zeil gebracht en verhuurd vanuit Spakenburg. In 1964 kochten Sipke en Tonny Fokkema het schip. Het is nog steeds in de familie en wordt door kinderen en kleinkinderen met enthousiasme gevaren.

